

buurten

GEMEENSCHAPSKRANT

SINT-GENESIUS-RODE • JAARGANG 29 • NR 3 - APRIL 2026
UITGAVE VAN GC DE BOESDAALHOEVE EN VZW 'DE RAND'

PB-PP
BELGIE(N) - BELGIQUE

R(h)oderunners
al bijna vier jaar
op de loop

Leen Leemans
leidt bloedcollectes
in goede banen

Rand-nieuws:
samenwerking tussen
bibliotheken loont

Gemeente zegt nee tegen nieuw gebouw von Karman Instituut

Het von Karman Instituut (VKI), de gerenommeerde onderzoeksinstituut aan de Waterloosesteenweg, gespecialiseerd in onder meer ruimte- en luchtvaart, heeft van het schepencollege geen vergunning gekregen voor de bouw van een nieuw administratief centrum. De bedoeling was om een gebouw van vijf bovengrondse verdiepingen met plat dak en een kroonlijsthoogte van bijna 19 meter op te trekken achter de twee bestaande gebouwen. In het administratief centrum zouden onder meer kantoren, een wetenschappelijke bibliotheek, een dozijn vergaderzalen, verschillende klaslokalen en een auditorium komen.

Het gemeentebestuur vindt het geplande gebouw te groot en niet passend in de omgeving. De hoogte van het gebouw vormt het voornaamste struikelblok. Volgens het schepencollege wijkt die sterk af van de gebouwen in de buurt, waar de kroonlijsthoogte meestal rond de 10 meter ligt. Daardoor zou het project een te grote visuele impact hebben en volgens het gemeentebestuur de 'schoonheid van de omgeving' aantasten, wat volgens het geldende bestemmingsplan niet mag. Het college oordeelt ook dat het project onvoldoende aansluit bij de schaal en het karakter van de wijk. Hoewel het terrein bestemd is voor bijzondere inrichtingen moet een gebouw volgens de voorschriften het rustige karakter van de woonomgeving respecteren.

Schepen Nicolas Kuczynski (Lijst Burgemeester), bevoegd voor Stedenbouw, verdedigt de beslissing van de gemeente. 'We hebben het VKI altijd meegegeven dat bouwen mag, maar dat er oog moet zijn voor de buurt. Het geplande gebouw is te hoog en past niet in een residentiële wijk', zegt hij. 'We zijn zeker niet tegen het VKI en willen het instituut niet weggagen. Integendeel, we zijn er trots op zo'n internationaal erkende instelling op ons grondgebied te hebben. We vragen het VKI om terug te komen met een aangepast voorstel, bijvoorbeeld met één bouwlaag minder, een aangepaste plaats voor de technische installaties en maatregelen om de impact op de buurt te beperken. We hebben nog geen nieuw plan binnengekregen. Het VKI heeft beroep ingediend bij de provincie.'

Het VKI wacht de procedure af. 'We hebben al een hele tijd plaats te kort. We moeten echt uitbreiden', zegt directeur Peter Grognaard. 'Het dossier zit nu vast. We proberen die vergunning te krijgen.' (JS)

Nieuwe assistentiewoningen duurder dan bestaande

De nieuwe assistentiewoningen op de zorgsite in Sint-Genesius-Rode vallen een stuk duurder uit dan de bestaande. Met de bouw van twee nieuwe gebouwen, Freesia en Orchis, komen er 15 assistentiewoningen bij. Die zouden normaal in september 2026 klaar moeten zijn. Vandaag kost een assistentiewoning met één slaapkamer voor één persoon 25,88 euro per dag of 776,40 euro per maand. Voor de nieuwe appartementen werd een prijs vastgelegd van 42,84 euro per dag, wat neerkomt op 1.285,20 euro per maand.

Oppositiepartij Accent 1640 vindt het prijsverschil te groot. Haar OCMW-raadsleden Machteld Stoffels en Jan Willems stemden dan ook tegen. Volgens de partij is het logisch dat nieuwe assistentiewoningen duurder zijn, maar een stijging van bijna 500 euro per maand gaat volgens hen te ver. De oppositie wijst er ook op dat de meerderheid zich baseert op prijzen van private assistentiewoningen in de buurt, terwijl volgens hen geen vergelijking werd gemaakt met voorzieningen van andere OCMW's.

OCMW-voorzitter Anne Troussel (Lijst Burgemeester) verdedigt de beslissing. 'De prijzen voor de nieuwe assistentiewoningen liggen inderdaad hoger dan die voor de huidige woningen. Het was zeker geen gemakkelijke keuze. De bedoeling was om een prijs vast te leggen die in overeenstemming is met de assistentiewoningen op de private markt in de buurt. Dat de prijzen hoger liggen, is logisch. De nieuwe assistentiewoningen hebben meer comfort en zijn energiezuiniger.'

De OCMW-voorzitter wijst er nog op dat de prijzen van de bestaande woningen gelijk blijven. 'Het zijn enkel de prijzen van de nieuwe assistentiewoningen die stijgen. De prijs van de 56 bestaande woningen blijft behouden. En we blijven opknappen uitvoeren om het comfort in de bestaande assistentiewoningen te garanderen. Wie geen assistentiewoning kan betalen, kan altijd een steunaanvraag indienen bij de sociale dienst.'

De nieuwe assistentiewoningen zijn nog niet toegewezen. 'We moeten eerst nog een toewijzingsreglement vastleggen. Daarna kunnen de mensen zich kandidaat stellen. Verschillende bewoners hebben wel al laten weten dat ze interesse hebben om te verhuizen naar de nieuwe assistentiewoningen.' (JS)

Gemeente koopt stuk natuurgebied achter Zoniënwoudlaan

De gemeente Sint-Genesius-Rode heeft opnieuw een stuk natuurgebied aangekocht in de zone achter de Zoniënwoudlaan. Het gaat om een perceel van ongeveer 70 are tussen de Struikenlaan en de Maria-Louisalaan en Gustaafaan. De gemeente maakte gebruik van haar voorkooprecht en betaalt 180.000 euro voor het terrein.

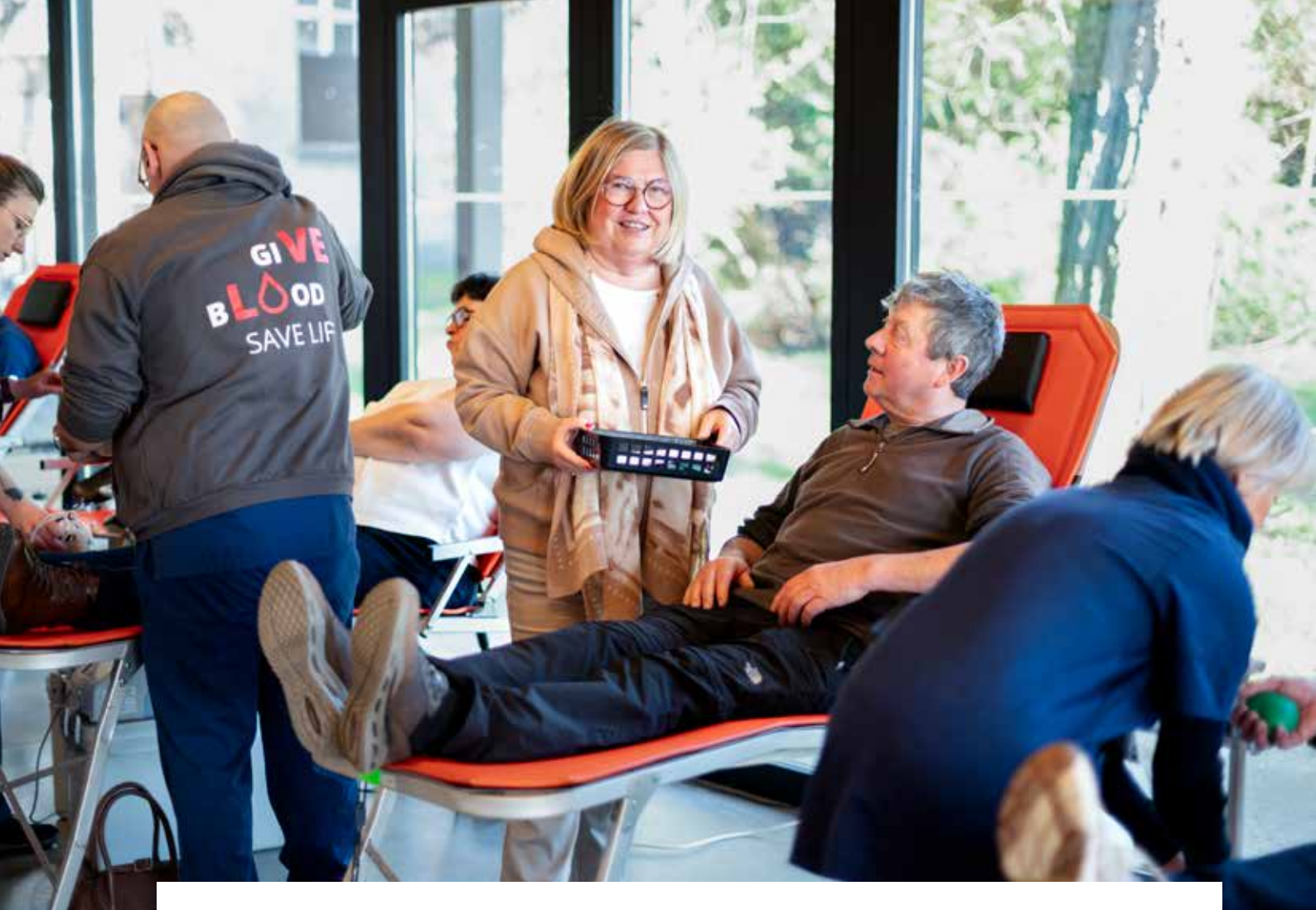
Door de aankoop wil de gemeente onder meer het bestaande wandelpad over het terrein veiligstellen en op termijn de groene verbinding in de buurt versterken. 'Op het terrein loopt vandaag een informeel wandelpad tussen de Maria-Louisalaan en de Struikenlaan. Omdat dat pad geen officieel statuut heeft, zou een nieuwe eigenaar het kunnen afsluiten. Dat wil de gemeente met de aankoop vermijden om eventueel later een publiek wandelpad te realiseren tussen het Elsgatveld en de Molenbeek', zegt burgemeester Pierre Rolin. 'Het is een mooi stuk grond, waarvan we nu verzekerd zijn dat het natuur zal blijven. Over de invulling van het gebied hebben we nog niets beslist. Een hondenloopweide kan een optie zijn, een natuurlijke speeltuin ook.'

Volgens de burgemeester past de aankoop in een bredere strategie om de groene zone in de buurt stap voor stap in handen te krijgen. 'In het verleden hebben we al verschillende stukken natuurgebied gekocht in de zone tussen de Zoniënwoudlaan en de Struikenlaan. Op die manier wordt de gemeente stap voor stap eigenaar van de groene verbinding daar. We hebben nu al verschillende hectaren in ons bezit, die nog niet met elkaar zijn verbonden. Aan de Zoniënwoudlaan hebben we al een aaneengesloten gebied van zowat vier hectare.'

De gemeente maakt bewust gebruik van haar voorkooprecht om natuurgebieden te beschermen. 'Dat we elke kans om natuurgebied aan te kopen ook grijpen, is niet toevallig. Zo is er in het verleden aan de Sint-Annalaan een stuk groen dat iedereen als natuur beschouwde door een projectontwikkelaar omgevormd tot een bouwzone met een handvol percelen. We hebben dat tevergeefs via het gerecht proberen tegen te houden. We waren toen in shock en wilden dat nooit meer meemaken. Daarom laten we voor natuurgebieden ons voorkooprecht gelden. En – niet onbelangrijk – we kunnen het ons veroorloven.' (JS)

Telex

- *Voor de werking van de lokale politiezone Rode moet de gemeente voor dit jaar 3,17 miljoen euro afstaan. Als grootste van de drie gemeenten binnen de politiezone moet de gemeente 62,34 % bijdragen. Verder wordt er aan de gemeente ook een investeringstoelage van ruim 76.000 euro gevraagd.*
- *Ook voor de dienstverlening van de hulpverleningszone Vlaams-Brabant moet de gemeente geld betalen. Voor dit jaar gaat het om een som van 1,12 miljoen euro om de werking van de brandweer te verzekeren. Verder is er nog ruim 101.000 euro vereist voor investeringen.*
- *Al jaren ondersteunt de gemeente de organisatie van de sneeuwklassen in de beide gemeentescholen financieel, zodat de bijdragen voor de ouders beperkt blijven. Het financiële duwtje in de rug geldt nu ook voor de andere scholen. Ouders met woonplaats in Sint-Genesius-Rode kunnen vanaf dit jaar een financiële bijdrage van 150 euro krijgen voor elk kind dat in 2026 deelnam aan sneeuwklassen. De sneeuwklastoelage kan je enkel aanvragen via een formulier op de gemeentelijke website, tot 2 mei 2026. Voor ouders met kinderen in de gemeentescholen blijft de ondersteuning rechtstreeks via de school verlopen.*
- *De gemeentelijke toelage voor ouders met kinderen boven de 12 jaar die naar een sportkamp of speelplein gaan, wordt afgeschaft. Volgens de gemeente deden maar een beperkt aantal gezinnen een beroep op die toelage. Voor de heel jonge kinderen komt er een uitgebreidere speelpleintoelage. Vroeger gold de toelage slechts vanaf 3 jaar. In het aangepaste reglement kan je de toelage aanvragen voor elk schoolgaand kind, ook als ze nog geen 3 jaar zijn.*
- *De gecoro (gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening) krijgt een nieuwe samenstelling. De adviesraad zal uit maximaal elf leden bestaan: zes deskundigen in ruimtelijke ordening (onder wie de voorzitter) en vijf vertegenwoordigers van verschillende maatschappelijke geledingen zoals natuur, landbouw, gezinnen en handelaars. Maximaal twee derde van de leden mag van hetzelfde geslacht zijn. De gemeente zal later nog een oproep lanceren voor kandidaten. Het schepcollege zal op basis van de ingediende kandidaturen een voorstel doen aan de gemeenteraad.*
- *Sint-Genesius-Rode is een diverse gemeente, zo blijkt uit de meest recente cijfers. Zo hebben 3.078 Rodenaren niet de Belgische nationaliteit. Dat is ongeveer 17 %, wat hoger is dan het Vlaamse gemiddelde van 10 %. De grootste groep zijn de Fransen (760), gevolgd door Portugezen (433) en Italianen (261). In de gemeente wonen een 100-tal verschillende nationaliteiten. (JS)*

Leen Leemans (67) organiseert al kwarteeuw bloedinzamelingen

'Ik ben destijds van nul gestart'

Al meer dan een kwarteeuw organiseert Leen Leemans in naam van de Vriendenkring Louis Steens bloedinzamelingen in Sint-Genesius-Rode. 'Zonder de vrijwilligers zou dat allemaal niet mogelijk zijn', vertelt Leen.

Vier keer per jaar kan je Leen Leemans (67) in zaal 'Ons Parochiehuis' in de Fonteinstraat terugvinden. Al 26 jaar organiseert Leen er bloedinzamelingen voor de Vriendenkring Louis Steens. Samen met enkele vrijwilligers zorgt ze ervoor dat de bloeddonoren in de beste omstandigheden worden ontvangen, terwijl de artsen en verpleegkundigen van de overkoepelende organisatie Bloeddonatie hun ding kunnen doen. 'Vier keer per jaar houden we hier een inzameling, telkens op een woensdag van 16.30 tot 21 uur. Een drietal vrijwilligers is een dik uur op voorhand ter plaatse om de tafels en stoelen klaar te

zetten en de komst van de artsen, de verpleegkundigen en het materiaal af te wachten. Met ons trouwe ploegje smeren we de sandwiches en zetten we de drank klaar. Onze filosofie is om de donoren een warm welkom te geven. Je voelt dat de mensen dat waarderen. Bloedgevers blijven nodig. Simpelweg omdat bloed nodig blijft, vooral bij behandelingen van zieke mensen maar ook na ongevallen. En dus willen we de donoren in de watten leggen.'

Strooibriefjes en affiches

Voor de allereerste inzameling van de Vriendenkring Louis Steens in Sint-Genesius-Rode moeten we terug naar

de periode rond de eeuwwisseling. Leen was toen nog niet zo lang in dienst van de Vriendenkring. 'Ik werkte voordien als laborant in Wautersbrakel. Mijn toenmalige baas ging aan de slag als hoofdarts bij de Vriendenkring Louis Steens en vroeg of ik niet mee wilde overstappen. Niet veel later riep hij me bij zich, met de vraag om alle bloedinzamelingen te coördineren. Ze hadden iemand nodig die tweetalig was, want er waren op dat moment al collectes over de taalgrens. Niet veel later kwam er alweer een verzoek van hem. Het aantal donoren kende in die tijd een terugval, en dus waren er extra inzamelpunten nodig. Toen is de inzameling in de hoofdzetel

van Colruyt in Halle begonnen. Tot op vandaag is die nog altijd een succes. Ook in mijn thuisgemeente Sint-Genesius-Rode mocht ik er eentje opstarten. De Vriendenkring Louis Steens was daar op dat moment niet vertegenwoordigd. Het Rode Kruis organiseerde toen al inzamelingen in de parochiezaal. Daarom zocht ik naar een andere locatie. In veel gemeenten vinden bloedinzamelingen plaats in de gebouwen van de gemeenteschool. Ik heb geprobeerd bij de school Wauterbos, maar kreeg geen toestemming. En zo is het dan toch de parochiezaal geworden.'

'Het contact met de vele vrijwilligers is heel aangenaam'

Met een 50-tal donoren was de eerste inzameling meteen een succes. 'Samen met mijn collega Daniel Demunter was ik dagen op pad om strooibriefjes uit te delen en affiches op te hangen. Alleen zagen we drie maanden later het aantal bloedgevers zakken naar 35 en nadien zelfs naar 18. Het einde leek in zicht. We hebben alles op alles gezet om meer volk aan te trekken. In heel Rode hebben we promotie gemaakt, met succes. We kwamen op 70 aanwezig uit. De trein was vertrokken.'

Blijvende instroom nodig

Vandaag schommelt het aantal donoren tussen 70 en 100. 'Het is wel belangrijk om reclame te blijven maken. Een tweetal weken op voorhand hangen we overal in de gemeente affiches op. We gaan voor plekken waar veel volk komt en waar mensen al eens moeten wachten. Bij de apotheek bijvoorbeeld, in de wachtkamers van artsen en kinesisten, op de markt ... En een week voor de eigenlijke inzameling plaatsen we grote borden op belangrijke invalswegen of drukke plekken. Mijn man en ik doen dat samen. We gaan zelfs tot aan de grens met Waterloo en Ukkel. Daar kruipt veel tijd en moeite in, maar het is het waard.

We wachten trouwens bewust met het verspreiden van ons promotiemateriaal tot de inzameling van het Rode Kruis in Sint-Genesius-Rode achter de rug is. Dat is een teken van respect. En we streven hetzelfde goede doel na.'

Bij de laatste inzameling in maart kwamen er 9 nieuwe donoren over de vloer, van wie er 7 het bestaan van de inzameling hadden opgemerkt door die posters. 'Een blijvende instroom is zeker nodig. Vroeger gingen we vlot over de kaap van 100 donoren per inzameling, maar dat is niet meer het geval.

Dat komt onder meer doordat de regels om bloed te mogen geven strenger zijn dan vroeger. Er zijn meer restricties voor wie een verre reis heeft gemaakt. Enaangezien inwoners van Sint-Genesius-Rode gemiddeld best kapitaalkrachtig zijn, zien we dat in onze cijfers. Mensen die kanker hebben gehad, moeten we ook weigeren, ook al zijn ze genezen verklaard. Rond tandartsbezoeken en het nemen van antibiotica zijn er ook meer beperkingen dan vroeger. En vroeger hadden veel mensen, vooral die werkzaam op ministeries, recht op een vrije dag als ze bloed gaven. Dat voordeel bestaat nu haast niet meer.'

Van de ene generatie op de andere

Onder de donoren in Rode zijn volgens Leemans best veel jonge mensen. 'In veel families wordt bloedgeven haast doorgegeven van generatie op generatie. Met grootouders die ik al van in de beginperiode ken en die nadien hun kinderen en later zelfs hun kleinkinderen warm maken om bij ons bloed te komen geven. We hebben hier families die er als het ware een gezamenlijk uitstapje van maken. De ondergrens ligt wel op 18 jaar en daar mogen en kunnen we echt geen

uitzondering op maken. Voor ouderen is de leeftijdsgrens voor een groot deel weggefallen. Maar wie voor de eerste keer komt, mag niet ouder zijn dan 66 jaar. Zo hebben we onlangs nog een 72-jarige moeten ontgoochelen.'

Zelf heeft Leen haar pensioengerechtigde leeftijd al bereikt, maar ze doet nog even door. 'Voor de organisatie Bloeddonatie plan en coördineer ik een 140-tal bloedinzamelingen over heel het land. Dat betekent onder meer de planning opmaken – daarmee begin ik in mei voor het daaropvolgende jaar. Het betekent ook mee zalen inspecteren om te zien of er voldoende stopcontacten zijn, of de hygiëne in de sanitaire voorzieningen in orde is ... Soms zijn er onverwachte controles van het ministerie. Wat ik nog allemaal doe? Ik zorg er vóór iedere inzameling voor dat de geregistreerde donoren een sms'je krijgen. Vroeger deden we die uitnodigingen op de post, maar dat kostte veel geld en er kwamen veel brieven terug door verhuizingen. Donoren die al even niet geweest zijn, geef ik een belletje. Dat is persoonlijker en met die aanpak krijg je mensen sneller overtuigd om opnieuw langs te komen. Ik vind het echt een fijne job, ik leef voor mijn werk. Helemaal anders dan mijn werk als laborant. Het contact met de vele vrijwilligers is ook zo aangenaam. Zonder hen zijn bloedinzamelingen niet mogelijk. Ik wil nog zeker een tweetal jaar voortdoen, en dan zien we wel verder. Maar de inzameling in Rode zal ik niet snel loslaten.' (lacht)

Jelle Schepers

De volgende inzameling van de Vriendenkring Louis Steens en de organisatie Bloeddonatie is gepland op woensdag 3 juni van 16.30 tot 21 uur in zaal 'Ons Parochiehuus'.

INFORMATIE

verenigingsnieuws

donderdag 2 april

Begeleide wandeling rotstuin Huizingen

Femmarode

14 uur - provinciedomein van Huizingen

(Henry Torleylaan 100, Beersel)

We wandelen door de rotstuin van het domein

van Huizingen met uitleg van een natuurgids.

gratis, de toegang tot het provinciedomein moet

je wel betalen

info: Greet Wauters

groep.femmarode@gmail.com

zaterdag 11 t.e.m. zondag 19 april

Paaskampeerweek op Urk - Flevoland (Nederland)

Pasar Kampeerclub Rode

Vakantiepark 't Urkerbos

(Vormtweg 9, 8321 NC Urk)

Op het programma: BBQ, visserijdag,

Bataviastad Fashion Outlet, Batavialand boot-

werf, Urkerdag, bezoek aan een tropische

plantenwekerij, Pantropica ...

info & inschrijven: www.pasar.be/activiteit/

paaskampeerweek-op-urk-flevoland-nederland

maandag 13 april

Lezing 'Boterkoeken, al dan niet vooruit'

door Peter Scholliers, prof. em. geschiedenis (VUB)

Mensen & Wetenschap

van 14 tot 16 uur - LDC De Boomgaard

(Vergeet-mij-nietjeslaan 8)

Deze lezing verkent de wijze waarop de arbeiders-

klasse voor 1914 begon deel te nemen aan de

zogenaamde consumptiemaatschappij die zich na

1950 volop ontwikkelde. Ter illustratie neemt de

lezing ons mee naar Gent voor 1914. De

Samenwerkende Maatschappij Vooruit bakte er

brood, verkocht er kleding en handelde in

steenkool, maar bood ook dassen, juwelen,

wandelstokken en boterkoeken aan. De boter-

koeken staan hier model voor de introductie van

een volkomen nieuw consumptiegoed: als

toegang voor een beter begrip van onze huidige

maatschappij.

gratis

info: Irma Janssens

janssens_irma@hotmail.com of 0477 34 04 65

Bal van jeugdhuis Animoro

Jeugdhuis Animoro lanceert het eerste 'Animorobal' in de Grote Schuur van de Boesdaalhoeve. 'Het is de eerste keer dat we zo'n bal organiseren en we gaan er een gezellig evenement van maken', zegt voorzitter Julien Ghequiere (22) van jeugdhuis Animoro. 'We plannen een optreden – de naam van de groep is voorlopig nog niet bekend – en de deejay zorgt voor de ambiance. Het bal is een beetje opgevat zoals het 'Bal van Ro'. Hits van de jaren 80 en 90 zullen dus zeker aan bod komen. Twaalf vrijwilligers zorgen ervoor dat alles in goede banen wordt geleid.'

Jongeren die een gezellige avond willen doorbrengen, zijn overigens elke vrijdagavond vanaf 20 uur welkom in het café van jeugdhuis Animoro aan het Stationsplein 20, bus 002 in Sint-Genesius-Rode. (JH)

Animorobal in de Boesdaalhoeve op zaterdag 23 mei om 20.30 uur

maandag 4 mei

Lezing 'Krachtig ouder worden' door Koen De Weerd, master lichamelijke opvoeding (UGent)

Mensen & Wetenschap

van 14 tot 16 uur - LDC De Boomgaard

(Vergeet-mij-nietjeslaan 8)

Wist je dat kracht- en evenwichtsoefeningen de

sleutel zijn tot een fitte oude dag? Meer nog: de

WHO raadt ouderen aan om deze oefeningen

minstens twee keer per week te doen. Vanaf je

30e neemt je spiermassa en -kracht namelijk af.

Deze praktische lezing met bijhorend boek helpt

je om eenvoudig en veilig sterker te worden

zonder ingewikkelde apparaten, ongeacht of je

nu zelf thuis aan de slag wil of liever in groeps-

verband traint.

gratis

info: Irma Janssens

janssens_irma@hotmail.com of 0477 34 04 65

woensdag 13 t.e.m. zondag 25 mei

Hemelvaart-Pinksteren kampeerweken op Camping de Chênefleure

Pasar Kampeerclub Rode

Camping de Chênefleure (Rue Norulle 16, Tintigny)

Op het programma: een lekkere barbecue, een

ontbijt, bezoek aan de abdij van Orval, de stad

Aarlen, het kasteel van Bouillon, een dierenpark

en wandelen en fietsen.

info & inschrijven: www.pasar.be/activiteit/

hemelvaart-pinksteren-camping-de-chenefleure

Mammoetbomen ontdekken in het Hallerbos

Pasar – het vroegere Vakantiegenoegens – van Sint-Genesius-Rode gaat op stap in het Hallerbos om met een gids enkele gigantische sequoia's te spotten. Deze mammoetbomen uit de cipresfamilie zijn bekend als de zwaarste bomen ter wereld. De soort komt van nature voor in Californië waar ze groeit op de westelijke hellingen van de Sierra Nevada tussen 1.200 en 2.400 meter hoogte, maar in het Hallerbos staan er dus ook.

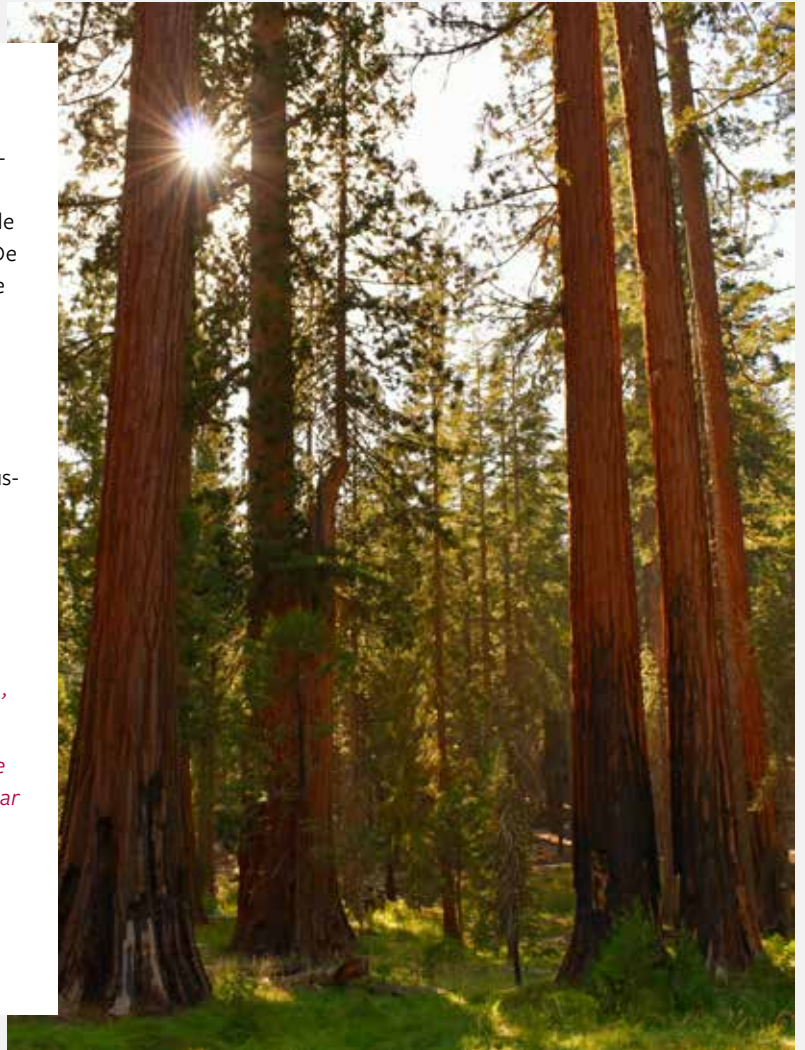
‘Het Hallerbos is vooral bekend van het schitterend blauwe bloementapijt in het voorjaar als de boshyacinten in bloei staan’, zegt voorzitter Rudy Decuyper van Pasar Sint-Genesius-Rode. Deze keer gaan we op zoek naar de sequoia's en we bezoeken ook het ecoduct en de ecotunnel Pipaenshoek. De wandeling is zo'n vijf kilometer lang en duurt een kleine twee uur. Ze is geschikt voor gezinnen en wordt begeleid door Els Arnauts van de Natuurgidsen Zuidwest-Brabant.’ (JH)

Sequoiawandeling, zondag 26 april, 14.15 tot 17 uur.

Afspraak om 14.15 uur op parking 'P1a - N 50.71360 - E 4.26721' aan de Hogebermweg in Halle aan de rand van het Hallerbos. Neem in het centrum van Dworp de Krabbosstraat en blijf die volgen tot juist voor de brug van de autosnelweg en neem daar naar links tot aan de parking. Samenkomst aan het einde van de parking aan de rand van het Hallerbos.

Prijs: 2 euro, niet-leden 3 euro, kinderen gratis. Betaal via overschrijving op BE88 7865 6691 2541 van 'Pasar Rode' met vermelding 'Sequoiawandeling'.

info: Rudy Decuyper, 0486 45 12 26

© TDW

Sportclub R(h)oderunners

‘Meer dan goede loopschoenen heb je niet nodig’

Een start-to-runsessie enkele jaren geleden met deelnemers die achteraf wilden blijven lopen, was voor Didier Vandenbosch het sein om loopclub R(h)oderunners op te richten.

De aanwezigheid van het Zoniënwoud en nog heel wat ander groen maakt van Sint-Genesius-Rode een aangename plek om door te lopen. Toch is er met R(h)oderunners maar één loopclub actief in de gemeente. Alleen al voor de naam – een combinatie van de gemeentenaam en het Looney Tunes-figuurtje Road Runner dat steevast een coyote te vlug af is – verdient oprichter Didier Vandenbosch een eervolle vermelding.

Gemakkelijke sport

Al is het hem natuurlijk vooral te doen om mensen aan het sporten te krijgen. ‘In september 2022 heb ik R(h)oderunners opgestart’, vertelt Didier. ‘Een jaar eerder was ik op vraag van de gemeente met start-to-runsessies begonnen. Zelf loop ik al vanaf mijn 16e en ik doe geregeld mee aan loop- en triatlonwedstrijden. Ik heb dus wel wat ervaring. De bedoeling was dat door die sessies deelnemers na twee maanden vijf kilometer in één keer konden afleggen. Het initiatief bleek een groot succes, vooral bij vrouwen.

Achteraf waren er deelnemers die wilden blijven lopen, graag in groep. Sommigen omdat ze de omgeving niet zo goed kenden, anderen omdat ze niet alleen durfden te lopen of het simpelweg gezelliger vonden samen. En zo is het idee ontstaan om een loopclub te beginnen. Want dat type sportvereniging bestond in Sint-Genesius-Rode nog niet.’

Nochtans is lopen volgens Didier een van de gemakkelijkste sporten om te beoefenen. ‘Eigenlijk heb je enkel een paar goede loopschoenen nodig. Heel veel tijd vraagt de sport evenmin. Twintig minuten lopen kan al een wezenlijk effect hebben. Mensen die zeggen dat ze uit tijdsgebrek niet kunnen lopen, die moet ik eigenlijk tegenspreken’, knipoogt Didier.

Trainen op woensdag en zondag

Twee keer per week, op woensdag en op zondag, komen de R(h)oderunners samen. ‘Op woensdag vertrekken we om half zeven ’s avonds in het Novarodepark,

om meerdere redenen een ideale plek om te lopen. Om te beginnen is het park verlicht, wat nodig is in de herfst en de winter. Het park is niet heel groot, en dat maakt het ideaal om intervaltrainingen uit te werken op ieders niveau. De woensdagen zijn vooral gericht op mensen die beter willen worden in lopen maar niet om aan wedstrijden deel te nemen. Nieuwe leden komen het best de eerste keren enkel op woensdag, zodat ik kan inschatten wat hun niveau is. We werken verschillende loopprogramma’s uit om correct en op eigen tempo vooruitgang te boeken’, legt Didier uit.

‘Op zondag kiezen we doorgaans voor het mooie Zoniënwoud. Met een eerste groep vertrekken we om 9.20 uur. De afstand hangt af van de progressie die met de groep is gemaakt. De tweede groep begint eraan om 10.10 uur, en dat is vaak voor een uur. Zelf ben ik iedere woensdag en zondag van de partij. Het is hoogst uitzonderlijk dat ik er niet bij kan zijn. Ik krijg ook

hulp van mijn zoon. We zijn nog een kleine club.'

De club telt momenteel een 25-tal leden. 'Zeker tien leden zijn uit Sint-Genesius-Rode. Daarnaast hebben we nog mensen uit gemeenten in de buurt zoals Alseberg, Dworp, Eigenbrakel en Waterloo. We hebben zelfs een lid uit Sint-Pieters-Leeuw. Het spreekt voor zich dat iedereen welkom is. De woonplaats speelt geen rol. De leeftijd evenmin. Ons oudste lid is begin de 60. En we hebben een vrouwelijke loper gehad die haar zoon van twaalf jaar heeft meegenomen. De ondergrens om alleen te komen lopen, leggen we op veertien jaar. Op dit moment is het jongste lid een meisje van zeventien.'

Instappen op elk moment

Wie zich wil aansluiten bij de R(h)oderunners, hoeft niet te wachten tot het begin van het sportjaar of kalenderjaar. 'Iedereen kan op gelijk welk moment instappen. We lopen het hele jaar door, ook in de vakantieperiodes. De samenkomsten afgelasten, gebeurt echt zelden. Alleen als het stormt of als het gesneeuwd heeft of glad is, slaan we een sessie over. We willen niet dat iemand valt of iets op het hoofd krijgt. Regen houdt ons niet tegen, al hebben we al heel lang niet meer gelopen in regenweer.'

De inschrijvingsprijs bedraagt 85 euro per jaar. 'Je kan eerst enkele keren gratis komen proberen om te zien of het iets voor jou is. In die som van 85 euro zit de verplichte verzekering en een T-shirt met het clublogo op. Met het geld dat overblijft doen we iets voor de leden van de club. Zo hebben we de deelname aan de Urban Run in Sint-Genesius-Rode en Alseberg betaald. Zelf een sportevenement organiseren doen we nog niet, maar we denken er wel aan. Dat zou goed zijn, zowel om onze bekendheid te vergroten als om geld in het laatje te krijgen.'

Jelle Schepers

Meer informatie over de R(h)oderunners bij Didier Vandenbosch via 0475 75 56 94 of rhoderunners@telenet.be

'Medewerkers zijn behulpzaam en vriendelijk'

De bibliotheek kan op woensdagnamiddagen en tijdens weekends al eens vollopen met gezinnen met kinderen. Vanessa Sponar en haar twee kinderen zijn zo goed als iedere zondag van de partij

Voor Vanessa Sponar (42) en haar kinderen Raphaël (9) en Lila (4) is het haast een traditie geworden: iedere zondag zakken ze af naar het dorpscentrum voor een bezoekje aan de gemeentelijke bibliotheek. 'Je kan ons hier bijna wekelijks op zondag vinden', vertelt Vanessa. 'We maken er een echt uitstapje van, want we gaan ook naar de markt op het kerkplein. Ik vind het belangrijk om met de kinderen naar de bibliotheek te gaan. Ik moet eerlijk toegeven dat ik zelf niet de meest fervente lezer ben. Toch wil ik dat mijn kinderen graag lezen, en daar moet je vroeg mee beginnen.'

De bibliotheek is voor Vanessa de ideale oefenkans Nederlands. 'De bibliotheek heeft een collectie van Nederlands- en Franstalige boeken. Wij gaan toch vooral voor de Nederlandstalige boeken. Zelf wonen we in de wijk De Hoek, en de kinderen gaan er ook naar school, in het Nederlands. We willen bewust dat de kinderen ook buiten de schoolomgeving met het Nederlands in aanraking komen. Onder meer via boeken, dus. Daarnaast vinden we het ook zo fijn dat kindertheatergezelschap *Het Kinderuur* hier af en toe voorstellingen houdt. Ik volg *Het Kinderuur* via sociale media. En met een

flyer op school worden we daarvan ook op de hoogte gebracht. Samen met mijn dochtertje Lila woon ik die voorstellingen bij. Ideaal voor haar om wat extra Nederlandse woordjes op te pikken. En intussen doet mijn zoon Raphaël in de bibliotheek zijn rondgang. Met hem ging ik ook altijd naar *Het Kinderuur*, maar daar is hij nu al wat te oud voor geworden.'

Voor Raphaël is de bibliotheek al bekend terrein. 'Ik ga altijd wel eens bij de strips kijken. *Suske en Wiske*, *de Buurtpolitie* en *Star Wars* zijn mijn favoriete albums. Daarnaast lees ik ook graag fictieboeken. Ik neem er altijd een drietal dikke mee. Natuurlijk lees ik die niet allemaal op een week uit. Mijn mama verlengt ze dan via de website', vertelt Raphaël. 'Met onze school zijn we dit schooljaar ook al één keer naar de bibliotheek geweest. Niet voor boeken, wel voor yogaoefeningen.'

Over de bibliotheek is Vanessa meer dan tevreden. 'De medewerkers zijn echt behulpzaam en vriendelijk. Weet je dat zelfs mijn moeder, die in Waterloo woont, naar deze bibliotheek komt? Omdat het hier moderner is, zegt ze. En omdat ze de collectie groter en beter vindt.' (JS)

Steven Goegebeur blikt terug met een 'best of'

Op donderdag 23 april brengt Steven Goegebeur zijn voorstelling *onBESTOf* in de Boesdaalhoeve. Alvast een voorproefje in een kort interview.

Twee jaar geleden werd Steven Goegebeur 50. Die verjaardag vormde de aanleiding voor *The Best Of*, een selectie uit je voorbije 15 jaar als stand-upcomedian. 'Plots besefte ik dat ik over de helft van mijn leven heen was. Misschien was dit wel het ideale moment om eens terug te blikken en mezelf even wat extra rust te gunnen. Met een formule als *The Best Of* kon dat perfect.'

'Het schrijven van die nieuwe show heeft me de kans geboden stil te staan bij het leven dat ik tot dan toe had geleid. Ik merkte dat het publiek de format wist te smaken: ze krijgen tenslotte de ene grap na de andere. Oorspronkelijk was het de bedoeling de show 50 keer te spelen, maar door de lovende reacties hebben we besloten daar nog 30 extra voorstellingen aan toe te voegen.'

Waar komt de titel *onBESTOf* vandaan? 'Er is allesbehalve stof op mijn grappen komen te liggen. Ook al hebben veel mensen ze al eens gehoord, ze blijven fris klinken. Een programmator verwoordde het ooit perfect: als je naar

U2 of Eric Clapton gaat kijken, geniet je er toch ook van dat ze *Sunday Bloody Sunday of Tears in Heaven* spelen. Waarom zou die wet voor muzikanten wel gelden, maar niet voor stand-upcomedians?'

'Humor is overigens een uitstekend middel om je zorgen even opzij te zetten', gaat Goegebeur verder. 'Lachen zorgt ervoor dat er stoffen vrijkomen die je een zalig gevoel geven. Tegelijkertijd doet lachen het niveau van cortisol, het stresshormoon, dalen. Onderschat ook het effect niet van humor in groepsverband te beleven. Samen lachen werkt nóg sterker dan alleen lachen, omdat sociale verbondenheid die hormonen extra aanwakkert.' (ND)

donderdag 23 april
Steven Goegebeur
onBESTOf

HUMOR

donderdag 23 april om 20.30 uur
tickets: 20 euro (basis)

NL

LAATSTE TICKETS

Drie dagen ravotten tijdens avonturenkamp

Tieners van 10 tot 14 jaar kunnen zich in het begin van de zomervakantie uitleven tijdens een super avonturenkamp in de Boesdaalhoeve. 'We bouwen kampen, doen aan boogschieten, leren ons te oriënteren met behulp van kaart en kompas, werken aan de groepsdynamiek en leren onze grenzen te verleggen', licht decentrale stafmedewerker Nele D'herde van de Boesdaalhoeve toe. 'De tieners komen ook in contact met tal van nieuwe 'onbekende' sporten. Voor dit kamp hoeven ze geen sportbeest te zijn, maar ze moeten wel graag actief buiten bezig zijn. Het avonturenkamp is een Nederlandstalige stage voor tieners geboren tussen juli 2012 en juli 2016. We organiseren deze stage samen met Avontuurlijk Natuurlijk.' (JH)
Avonturenkamp van woensdag 1 tot vrijdag 6 juli, telkens van 9 tot 16 uur, met opvang vanaf 8.30 uur en tot 16.30 uur.
prijs: 105 euro (verzekering inbegrepen, breng zelf een lunchpakket en drank mee)

Op de foto van boven naar beneden: Joeri Slinx, Wannas Lecompte, Bas Tondeur en Donatella Polizzi

Springplankproject zet jonge kunstenaars op weg

‘We geven jong talent een podium’

Een expo van jong beeldend talent uit de regio? Vanaf vrijdag 24 april ben je in GC de Boesdaalhoeve aan het juiste adres. Wat je van de tentoonstelling mag verwachten? Wannas Lecompte, coach van het Springplankproject, licht een tip van de sluier op.

Wat waren de meest doorslaggevende criteria voor de selectie van de kandidaten van de groepsexpo?

Wannas Lecompte: ‘De motivatie van de kandidaten om een beeldend avontuur aan te gaan, was cruciaal. Natuurlijk hebben we ook naar hun cv en beeldend werk gekeken, maar het allerbelangrijkste is hun durf en goesting om verder dan de geijkte paden te gaan.’

Wat valt je op bij de kandidaten die geselecteerd werden?

‘Ik zie veel ambitie. Ze hebben zin om zich te vernieuwen en zichzelf te verrassen. Het gaat ze om meer dan enkel de creatie van esthetische beelden. Ze willen de grenzen van hun medium aftasten en ze tegelijk verleggen.’

Waarom is dat grensverleggende aspect zo belangrijk?

‘Daar ligt de essentie van kunst en onderscheidt kunst zich van decoratie. Zelf heb ik als jonge kerel veel van Roger Raveel geleerd. Deze uitspraak van hem blijft me bij: ‘Het grootste gevaar in de kunst en het leven is het effectenbejag.’ Mooi gezegd, toch? Als je iets kunt, blijf dan vooral jezelf niet herhalen, maar verhef je kunde tot iets nieuws. Kunst gaat niet over kunnen, maar over jezelf telkens heruitvinden.’

‘Een kunstenaar laat je op een andere manier kijken. In mijn lessen benadruk ik dat een schilderij niet per se mooi hoeft te zijn, hoogstens knap geschilderd. *(lacht)* Verval niet in oude gewoontes. Blijf jezelf uitdagen. Kijk maar naar de kunstgeschiedenis: de kunst van elke nieuwe generatie kunstenaars reageert op de vorige generatie. Dat proces van voortdurende vernieuwing mag vooral niet stilvallen.’

Kom jij zelf uit een kunstenaarsnest?

‘Mijn vader maakte bontjassen. In Brussel noemen ze dat beroep: *fourreur*. Een job die vandaag haast niet meer bestaat. Wij woonden in een fantastisch herenhuis in Sint-Gillis. De kelder van het huis was mijn atelier. Als kleine jongen kon ik er hele dagen al schilderend doorbrengen. Dat ik al op jonge leeftijd de ruimte kreeg om mijn ding te doen, is natuurlijk een mooi geschenk.’

‘Daarnaast heb ik onbewust het belang van het metier van thuis uit meegekregen. Ik zeg vaak aan mijn studenten: ‘Een schilderij wil een schilderij zijn, geen afbeelding van iets.’ Voor mij is niet zozeer belangrijk wat er op het doek staat, wel hoe het tot stand kwam. Schildertechnieken boeien me enorm.’

Tijdens het creatieproces hecht jij veel belang aan langzaamheid. Wat betekent dat voor jou?

‘Herinner je de tijd waarin er op het scherm van je Nokiatelefoontje de boodschap ‘afbeelding verwerken’ verscheen, nadat je een foto maakte. Dat is precies wat je als maker en kijker moet doen. Je wil een beeld de tijd geven om tot stand te komen, maar je wil het ook de tijd geven om het tot jou te laten doordringen.’

‘Met ouder worden besteed ik steeds meer aandacht aan het kijken dat het creatieproces voorafgaat. Hanns Schimansky, mijn professor in Berlijn, gaf me een geweldig inzicht uit de opera *Wozzeck* van Alban Berg mee: ‘Ein guter Mensch, der sein guter Gewissen hat, tut alles langsam.’ Dat wil ik op mijn beurt aan mijn studenten doorgeven. Zeker in deze tijden waarin vluchtigheid steeds meer de norm wordt. Langzaamheid is een van de mooiste cadeaus die je iemand kunt geven.’

Wat hoop jij de jonge kunstenaars verder nog met je coaching mee te geven?

‘Laat hen vooral inzetten op creaties waarmee ze zichzelf verrassen en waarmee wij samen een expo vormen die een bepaalde vanzelfsprekendheid uitstraalt. Met het Springplankproject geven we jong talent in de eerste plaats een podium, zodat zij via hun kunstwerken in dialoog kunnen treden met anderen. Want dat is toch waar kunst écht over gaat: over allerlei grenzen heen connecties maken.’

Nathalie Dirix

vrijdag 24 april: vernissage om 19 uur
zaterdag 25 en zondag 26 april:
expo van 11 tot 18 uur
GC de Boesdaalhoeve

Nele D'herde, stafmedewerker GC de Boesdaalhoeve ‘Opstapje naar de toekomst’

Twee jaar geleden namen wij ook al deel aan het Springplankproject. Het is een regionaal project dat we samen met andere culturele en gemeenschapscentra en de jeugddiensten van verschillende gemeenten dragen. Een interessante formule, omdat we samen meer draag- en slagkracht hebben.

Dit jaar focussen we niet alleen op performance, dans en muziek, maar ook op beeldende kunst. Wannes Lecompte coacht jong talent uit de regio. De geselecteerde werken van jonge, getalenteerde kunstenaars kun je van vrijdag 24 tot en met zondag 27 april in GC de Boesdaalhoeve komen bewonderen.

Met het Springplankproject willen wij jongeren een duwtje in de rug geven. De ideeën die ze uitwerken, komen van henzelf. Wij gaan ze niet opleggen wat ze moeten maken. We willen ons graag door hun creativiteit laten verrassen.

Het lokale karakter van dit initiatief is een groot pluspunt. Voor jongeren met artistiek talent is het niet altijd eenvoudig om hun weg naar een publiek te vinden. Het Springplankproject wil jong talent in de kijker plaatsen en de kansen geven die het verdient. Wij zien het als een opstapje naar een veelbelovende toekomst.’

Marc De Coster, cultuurfunctionaris CC 't Vondel ‘Kwaliteit vanuit goesting’

Door de Zennetoeer vele jaren te organiseren, deed ik heel wat ervaring op in het stimuleren van creatief talent. De Zennetoeer was een project van cultuur- en gemeenschapscentra, jeugddiensten en jeugdhuisen uit verschillende gemeenten in de streek. Het initiatief had als doel jonge bands uit het Pajottenland en de Zennevallei podiumervaring te laten opdoen en hen professionele coaching te bieden.

Dat is ook de insteek van het Springplankproject. We willen in de eerste plaats jong talent laten schitteren. Dat kan zowel dans-, theater- als muzikaal talent zijn. Sinds dit jaar zetten we ook in op talent in de beeldende kunsten. Het mooie aan het Springplankproject is dat deelnemers niet kunnen winnen of verliezen. Het project wil vooral het talent dat al in deze jongeren aanwezig is laten ontluiken en verder tot bloei brengen.

Kwaliteit die ontstaat vanuit oprechte goesting: dat is waar we naar streven. Daarom kiezen we bewust voor een bottom-upbenadering. De kunstwerken zijn een uiting van wat er leeft bij deze jongeren. De expo hoeft niet te voldoen aan vooraf opgelegde criteria. Het is hun tentoonstelling. Laat de werken ons maar verrassen.

Zelf heb ik vele jaren met jongeren gewerkt. Het valt me telkens weer op hoeveel positiviteit, openheid en creativiteit er bij jonge mensen te vinden is. Het doet je beseffen dat het vaak negatieve beeld dat van jongeren wordt geschetst niet klopt. Ik ben dan ook bijzonder benieuwd naar wat hun werken ons te vertellen zullen hebben.’

cultuur is het samenbrengen van bibliotheekmedewerkers die hun kennis over diverse thema's delen, zoals de leesbevordering voor groot en klein. Goede voorbeelden van bibliotheken die samen een jeugdboekenmaand of auteurslezingen organiseren, zijn legio', zeggen Dekens en Lanssens.

'In de Kempen bijvoorbeeld werken vijf bibliotheken samen in het project *Bib Neteland leest voor*. Vrijwilligers trekken met een bakfiets vol verhalen naar pleintjes en parken in kwetsbare buurten. Ze richten zich tot kinderen van vier tot acht jaar en hun ouders. De coördinator van het IGS doet het voorbereidende werk en ontlast zo de medewerkers van de deelnemende bibliotheken.'

De derde plek

'Hoe scherper de focus, hoe groter de impact van het gemeenschappelijk project. Verschillende bibliotheken zoeken uit hoe ze in hun bib een thuisgevoel kunnen creëren, een derde plek naast de eerste plek waar je woont en de tweede plek waar je werkt. Tijdens een studiereis naar Gouda en Oslo bezochten bibliotheekmedewerkers van het IGS Stuifzand in de Kempen inspirerende voorbeelden. Bij hun thuiskomst zaten de neuzen in dezelfde richting om de derde plek in de eigen bibliotheek vorm te geven. Bibliotheekmedewerkers gaan nu bij elkaar op bezoek en geven feedback en suggesties bij elkaars werking. Het getuigt van een groot wederzijds vertrouwen.'

Optillen

'Gemeenschappelijke vormingsmomenten zijn een belangrijk bindmiddel', aldus Dekens en Lanssens. 'De negen bibliotheken in het Waasland hebben alle een ruimte vrijgemaakt voor een maakbib waar bibliotheekgebruikers tijdens knutselateliers met 3D-printers, laser-cutters en andere technieken objecten leren maken. Cultuurtuin Waas organiseert op regionaal niveau een intervisie voor de maakbib-medewerkers. Daarbij doen ze inspiratie op, delen tips en tricks en benutten elkaars expertise voor nieuwe workshops en activiteiten. Het IGS tilt de werking van de samenwerkende bibliotheken naar een hoger niveau. Dat blijkt ook bij Biblio7, een samenwerkingsverband van bibliotheken

Op de foto: Gwennan Dekens en Leonie Lanssens

Samenwerking tussen bibliotheken loont

Almaar meer bibliotheken bundelen hun krachten om de drempel tot de bib te verlagen, hun aanbod te vergroten en een ruimer publiek te bereiken. Het intergemeentelijk samenwerkingsverband (IGS) rond cultuur speelt daarbij vaak een cruciale rol.

De bibliotheken staan allemaal voor dezelfde uitdagingen en daardoor ligt een nauwere samenwerking voor de hand', zeggen Gwennan Dekens en Leonie Lanssens van de vzw OP/TIL, het steunpunt voor bovenlokale cultuur dat spelers uit de brede cultuursector verbindt en ondersteunt. In Vlaanderen zijn er 18 door de overheid erkende IGS'en rond cultuur, zoals Cultuur Noordrand, Zender en de Vrijtijdsregio Druivenstreek in Vlaams-

Brabant. 'Soms bestaat er al een informeel overleg tussen collega's van verschillende bibliotheken en dat ligt mee aan de basis van een gemeenschappelijk project of een meer doorgedreven samenwerking. Een structurele samenwerking binnen een IGS kan een subsidie van de Vlaamse overheid aanvragen voor een werkingsperiode van zes jaar.'

Thuisgevoel

'Een van de kerntaken van een IGS

in de streek van Ieper (Westhoek). Bij de organisatie van workshops doen ze een beroep op de technische expertise van HOWEST, de Hogeschool West-Vlaanderen.'

'Het bovenlokaal cultuurdecreet stimuleert immers dat IGS cultuur niet alleen op zoek gaat naar culturele partners, maar eveneens naar partners uit andere sectoren, zoals onderwijs en welzijn. Een treffende illustratie daarvan is IGS Vrijtijdsregio Druivenstreek - een streek met een sterke regionale identiteit. De bovenlokale samenwerking tussen vijf gemeenten en drie gemeenschapscentra van vzw 'de Rand' focust op de vrijetijdsdomeinen jeugd, cultuur en sport.'

'Verschillende bibliotheken zoeken uit hoe ze in hun bib een thuisgevoel kunnen creëren'

Regiobib

Het eengemaakte bibliotheekstelsel (Cultuurconnect 2016) schraagt de samenwerking rond de bibliotheekcollecties. 'In een regiobib zoals die van IGS Zender (regio Pajottenland en Zennevallei) kun je met je lidkaart van de ene bibliotheek gratis boeken ontlenuen in een andere bibliotheek van het samenwerkingsverband. In een verdergaand samenwerkingsverband zoals Route 42 in de Vlaamse Ardennen, kan je in jouw bibliotheek boeken uit alle bibs van de regiobib ontlenuen. Er zit heel wat administratie en logistiek achter. Dat systeem is enkel haalbaar met een degelijke coördinatie en dankzij de inzet van de vele vrijwilligers. De individuele bibliotheekgebruiker heeft wel ineens toegang tot een veel grotere, regionale collectie en is dankzij de gemeenschap-

Dit is nog maar de cover.

Benieuwd naar de rest?

Haal de nieuwe RandKrant bij een verdeelpunt in jouw buurt. Zolang de voorraad strekt.

pelijke communicatie op de hoogte van alle activiteiten van de regiobib.'

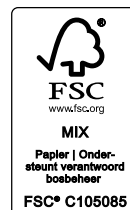
'Een regiobib levert een grotere efficiëntie en financiële winst op, want ze kan gerichter boeken aankopen en dubbele aankopen vermijden. Er spelen ook schaalvoordelen zoals voordeligere groepsaankopen van boekenlabels en een gezamenlijke communicatie over

alle activiteiten in de regiobib. De samenwerking vergt wel een blijvend engagement van alle lokale partners. Een sterk lokaal cultuurbeleid is de basis voor een succesvol bovenlokaal cultuurbeleid, luidt de slagzin van OP/TIL. Hoe sterker de spelers op het lokale niveau, des te sterker is het bovenlokale niveau.'

Gerard Hautekeur

BUURTEN is een uitgave van het gemeenschapscentrum de Boesdaalhoeve en vzw 'de Rand'. Buurten komt tot stand met de steun van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de provincie Vlaams-Brabant. REDACTIERAAD Jan Decuyper, Gerald Dichtl, Greet Lebleu, Anne Sobrie, Hanne Thijs, Liesbet Vermaelen VORMGEVING jan@jeudeboels.be FOTOGRAFIE Tine De Wilde, DRUK Drukkerij Van der Poorten EINDREDACTIE Veerle Caerels, Kaasmarkt 75, 1780 Wemmel,

veerle.caerels@derand.be HOOFDREDACTIE Geert Selleslach, 02 456 97 98, geert.selleslach@derand.be REDACTIEADRES GC de Boesdaalhoeve, Toekomstlaan 32 B, 1640 Sint-Genesius-Rode, tel. 02 381 14 51, info@deboesdaalhoeve.be, www.deboesdaalhoeve.be VERANTWOORDELIJKE UITGEVER Jo Van Vaerenbergh, Kaasmarkt 75, 1780 Wemmel. ARCHIEF Je vindt deze editie en het volledige archief van buurten op de website www.deboesdaalhoeve.be.

BEELD

uit Rode

Pauze

Adem ingehouden.

Water omarmt je zacht, gedachten vervagen...

In de diepte, word je gedragen

Zwembad Wauterbos

Tekst & beeld: Hanne Thijs